

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 3.

(473.)

Vol. 21.

Thursday,

February 10,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Geozvěsti

V povědomí národa a hlavně snad díky spisovateli Eduardu Bassovi se spojují maringotky s cirkusem. Já sám jsem měl příležitost žít téměř tři roky v maringotce. Bohužel ne s cirkusem, ale s vrtnými soupravami. Nejprve jsme hledali v severovýchodních Čechách poblíž Lomnice nad Popelkou vodu, pak v okolí Žatce a Slaného uhlí.

Nepanovali zde jako v dobách Petra Bezruče uhlobaroni, ale generální ředitel Kropík. Mystická postava, která sídlila někde v Praze - Holešovicích. Do těch jsem se dostal služebně pouze dvakrát. Po prvé, když jsem se zaprodal národnímu podniku *Geoindustria*. Po druhé, když jsem se z vazalských služeb chtěl vykoupit, což bylo mnohem těžší, protože byla šestiměsíční nebo dokonce devítiměsíční výpovědní lhůta. Výhodou pobytu v maringotce bylo, že se pracovalo buď od pondělí pouze do čtvrtka anebo sedm dní a pak bylo sedm dní volna v nepřetržitém provozu, dvanáct hodin denně. Pouze na Vánoce se vrty zazimovaly, maringotky zamkly a vrtní dělníci se rozjeli většinou domů na Slovensko pod stromeček.

Na lehkých soupravách se pracovalo pouze na zemi. Na těžkých musel být jeden na věži a ten rozšrouboval vrtné tyče a rovnal je do stojánu. Když byla zima, jako teď v Ontariu, tak to v polích na věži pěkně foukalo a za hodinu byl člověk rádně promrzlý. Přesto byl o práci nahoře relativně velký zájem oproti sešroubovávání tyčí dole. Jak řekl kolega Česílo jednou v diskuzi, kdo půjde nahoru: „Hele, já taky raději mrznu než makám.“

Když se vrtalo, tak jeden stál u mašiny a vrtal a tři zbývající měli volno. V noci se to využívalo ke krátkodobému spánku na skříni v mansardě či četbě. Ve dne jsme si měli vymýšlet pracovní činnost. Jeden den přerovnat trubky z jedné hromady na druhou. Druhý den je přenést na původní místo. Pohoda vydržela až do okamžiku než se rozlehla zpráva, že přijede Kropík.

Každý vrt měl v premobilní době svou vysílačku, kterou jsem nikdy neviděl v provozu. Ale pro tuto událost bylo toto zařízení, které naposledy zřejmě použili partyzáni za druhé světové války, uvedeno v provoz, aby se opět sledoval nepřítel. Z vysílačky se ozvalo čas od času hlášení: „Kropík byl na dvojce!“ „Kropík je teď právě na šestce!“ Nikdo při tom nevěděl, který vrt je označen jako dvojka a který jako šestka a náš vrt jakoby unikl jeho pozornosti. Kolegové již asi po šesté přehodili tyče z jedné hromady na druhou. Pot se z nich jen lil. Při prvním přehazování jsem jim pomohl. Při druhém jsem měl pocit, že jsou mně určena biblická slova z knihy Kazatel: *Marnost nad marnost*. Po chvíli důstojného přemýšlení jsem na palouku, který se nacházel poblíž vrtné soupravy usnul.

Najednou mne probudilo ticho, do kterého hřímal hulvátský hlas, jako když se někdo hádá na stavbě o kolečko cementu: „Za to válení vás tu neplatíme.“ Bylo mně jasné, že patří samotnému generalisimovi vrtů. Věděl jsem, že nesmím ztratit lidskou důstojnost. Zvolna jsem se protáhl a pomalu došel k osobě, která byla před infarktem a abych jí ještě více nerozrušil, zcela klidně jsem jí poklepal na rameno a vysvětlil: „Za málo peněz, málo muziky, pane řediteli, málo muziky!“ Pravda, trochu jsem se zastyděl za jakousi intelektuální nepoctivost. Práce na vrtech totiž nebyla zas tak špatně placená, i když tento výrok mne stál prémie, které nebyly zas tak malé. Každopádně ředitel Kropík se již na našem vrtu nikdy neobjevil a já jsem se s ním setkal už jen na stránkách závodního časopisu *Geozvěsti*.

V něm, kromě výsledků podnikové fotbalové jedenáctky ve sportovní části, či různých úrazů v černé kronice, bylo jednou i interview s generálním ředitelem n.p. *Geoindustria* soudruhem Kropíkem. Najednou se z něho vyklubal ekonomický odborník, přímo národohospodář. V jeho odpovědích se to hemžilo slovy jako efektivnost, racionalizace, produktivita, technologie, obměna strojového parku...

Geozvěsti k nám přicházely v igelitových pytlíčcích spolu s výplatou. Podle toho jsem poznal, že se jedná o ředitele závodu, pro který jsem pracoval.

A od té doby vím, že když poslouchám politiky, kteří hovoří podobným esperantem, že jsou to moji politici, tak jako pan Kropík byl mým ředitelem v n. p. *Geoindustria*. Vážím si jich a mám k nim stejnou úctu jako tehdy ke svému nejvyššímu šéfovi.

Aleš Březina

Nokturna uvítají Kapralové Quartet

Kvarteto vystoupí v kostele sv. Václava (496 Gladstone Ave. Toronto)
v neděli 27. února 2011 v 17 hodin.

Foto: Veronika Lukášová

Smyčcové kvarteto (Veronika Panochová, Simona Hurníková, Karolína Stražilová, Simona Hečová), které nese jméno Vítězslavy Kapralové [1915 - 1940], vzniklo v roce 1995 s původním názvem *Venus Quartet Prague* jako soubor netradiční svým čistě ženským obsazením. V roce 2000, po dohodě s dědicí Vítězslavy Kapralové a její mezinárodní společností v Kanadě *The Kapralova Society*, přijal soubor jméno po této významné české skladatelce.

V současné době patří Kapralová Quartet mezi přední česká kvarteta. Kvartetní hru studoval tento soubor u profesora Břetislava Novotného, primaria slavného Kvarteta města Prahy.

Kvarteto je díky své snaze objevovat nové a zajímavé skladby 20.století velmi často oslovováno soudobými českými i světovými autory. *Kapralová Quartet* koncertuje na předních evropských i světových podiích, pravidelně je zván do Německa, Švýcarska, Itálie, Španělska, Velké Británie, Japonska a koncertoval i v tak exotických zemích, jako je např. Kuwait, Izrael nebo Kypr. V roce 2004 podnikl soubor úspěšné kanadské turné, kde vedle koncertních vystoupení členky souboru vedly též mistrovské kursy v Madisonu (Alberta) a byly pozvány jako čestní hosté do proslulého Banff Centre.

Soubor natočil řadu gramofonových, rozhlasových a televizních nahrávek. *Kapralová Quartet* jako jedno z mála smyčcových kvartet má v repertoáru kompletní kvartetní dílo Alfreda Schnittkeho, jehož provedení na dvou koncertech festivalu Pražské jaro 2002 získalo vysoké uznání odborné kritiky... "Excellent interplay, perfect focus, impeccable rendition, inner strength - these are some of the ingredients that made this extraordinary concert one of the highlights of the chamber music series of the Prague Spring Festival. Kapralova Quartet's playing is truly remarkable..." (Lenka Foltýnová, *Harmonie* 2002/08)

Nahrávka z těchto koncertů byla vydána na CD a vynesla souboru nominaci na soubor roku. Nahrávka smyčcového kvartetu Vítězslavy Kapralové z r. 2001 se umístila na 3. místě v soutěži živých nahrávek, pořádané francouzskou rozhlasovou stanicí Radio France. ... "The playing of the Kapralova Quartet here reaches to the stars..." (on ArcoDiva's recording of Kapralova's opus 8) Peter Herbert, *Dvorak Society Newsletter* 79 (April 2007): 31

V roce 2003, v rámci japonského turné, natočila vystoupení souboru na červnovém festivalu v Nagoyi Japonská televize NHK.

Kvarteto spolupracuje s klavíristou Eugenem Indjicem, harfenistkou Kateřinou Englichovou, klarinetisty Philippe Cuperem a Ludmilou Peterkovou, Škampovým kvartetem, Pražákovým kvartetem a Pražskými symfoniky a dirigentem Zdeňkem Mácalem, s nimiž uvedlo ve světové premiéře skladbu významného českého skladatele Zdeňka Lukáše - Koncert pro smyčcové kvarteto a symfonický orchestr.

jahoda-arts.cz

Ed Vokurka a Mene Tekel

Pražský program:

16.2. 2011 (st.) 19:00 - Beseda s Ed Vokurkou s vybranými ukázkami v Divadle Jana Kašky, Praha-Zbraslav.

21.2. 2011 (po) 19:00 - Zahajovací koncert festivalu Mene Tekel, s JK. Quartetem, za přítomnosti kanadské velvyslankyně V. Raymond, Divadlo U hasičů, bývalé Divadlo S+H.

25.2. 2011 (pá) 21:00 - Koncert Ed Vokurky s J.K.Quartetem v Reduta Jazz Clubu,

Eda se narodil se v roce 1939 v Praze, kde na konzervatoři vystudoval s vyznamenáním hru na housle. V roce 1957 vyhrál první cenu v celonárodní soutěži mladých hudebníků v kategorii klavírních a houslových duet, což mu přineslo mnoho vystoupení v rozhlase a v televizi. V letech 1957-1961 hrál v legendárním Reduta Jazz Clubu, v jednom z nejvýznamnějších a nejstarších evropských jazz klubů, fungujícím bez přestávky již od roku 1924. V Redutě vystupovala mnohá esa naší hudební scény, a také právě tam si zahrál na darovaný pozlacený saxofon i americký prezident Bill Clinton.

V roce 1966 poslal tajně své milované housle a inženýrský diplom ven z Československa, a přišel s rodinou do Kanady, kde se hned vrhá do víru hudebního života. Mezi mnohými muzikanty se kterými hrál v různých klubech byl v 70. letech i legendární "jazzový houslový král" Joe Venuti, se kterým vystupoval ve známém torontském jazz klubu "Bourbon Street". V roce 1977 byl požádán profesorem Josefem Škvoreckým zorganizovat a zkomponovat "na dálku" ve spojení s rádiem "Svobodná Evropa" v Mnichově, a nakladatelstvím "68 Publishers" v Torontě, první (!) orchestrální nahrávku - desku písniček (Dívka havířka & Azbuk), legendy českého kulturního odboje v té době, Karla Kryla (Karel Kryl se do té doby doprovázel pouze sám na kytaru). Tato deska vyšla v roce 1978 jako příloha Krylovy knížky "(Z podstoly) Sebrané Spisy" v nakladatelství Josefa a Zdeny Škvoreckých 68 Publishers. V 90. letech vystupuje ve světoznámé torontské Roy Thomson Hall. Mezi jeho další úspěchy patří koncertní vystoupení v rámci světoznámého ontarijského Stratford Shakespeare Festivalu, či v McMichael Art Gallery v Kleinburgu. Vystupoval rovněž v legendárním "Montreal Bistro & Jazz Club" a v jednom z kanadských nejznámějších jazz klubů "Top of the Senator". Mimo účasti na různých mezinárodních jazzových festivalech měl tu čest být i prvním houslistou v prestižní pozici jako "Concertmaster" v olympijském symfonickém orchestru na OH 2010 ve Vancouveru nebo i hrát pro pozvané významné osobnosti jako pro prezidenta Václava Havla, Prince Edwarda a Hraběnkou Sophii, atd.

Nyní vede svůj "Ed Vokurka Quintet - Jazz Violin Ensemble", kde hraje ve stylu pařížského "Hot Clubu" třicátých let, ve šlápějích legendárního kytaristy Django Reinhardta a swingového houslového virtuosa Stephane Grappelliho. Jeho všestrannost ukazuje i jeho druhá skupina "The Cafe Society", těžící z časů francouzských šansonů, populárních muzikálů, které dala světu Broadway, či vídeňské operety z počátku minulého století, nebo argentinská tanga.

Před pěti lety obdržel kanadskou prestižní cenu "National Jazz Award Canada - 2006" - jako nejlepší jazzový "Houslista roku" v Kanadě. Je znám hlavně v Torontu, či v Praze, ale i jinde ve světě, a to nejen co by virtuózní houslista, ale též jako vynikající showman; dovede hrát na housle ať již nad hlavou či za zády, ale také i akrobaticky skákat. Vidět a slyšet jeho vystoupení je opravdu nezapomenutelný a vzrušující zážitek.

Eda se již pilně připravuje na další turné, tentokrát do Prahy, kam byl opět pozván na Mene Tekel Festival 2011. Bude vystupovat s velice známou a uznávanou jazzovou zpěvačkou Janou Koubkovou a jejím quartetem. Co spojuje tyto hvězdy hudební scény kromě lásky k jazzu? Nesmiřitelnost s komunistickým režimem. Jana Koubková (nar.1944) je osobitá jazzová zpěvačka s nenapodobitelným hlasem, skladatelka, pedagožka, moderátorka, která za komunistického režimu musela vykonávat řadu podřadných zaměstnání, a svojí tvorbou bojovala proti násilí v občanském i uměleckém světě.

Láďa Křivánek - Montreal

"ALL YOU NEED IS LOVE"
Přijďte oslavit den lásky, Sv. Valentýna
Hraje kapela Jirky Grosmana a jeho hosté
Lenka Nováková, Majka Fraňková a další
Sobota, 12. února, ve 20:00
Restaurace Praha - 450 Scarborough Golf Club Road
Vstupné \$20
zahnuje malý valentýnský dárek - Jirkyho CD "Off The Floor"
rezervace 416 / 289-0283

Klub Martina Rázusa Vás srdečně pozývá na hudobný večer: Svätý Valentín

so spevákom Dominicom Fiorim.

Príďte si posediť

pri úbozvučných talianskych melódiách a nezabudnuteľných Straussových valčekoch.

**Koncert sa bude konať
19.februára v sobotu o 19:00 hod.**

v hale Evanjelického a.v. kostola sv.Pavla
na adrese: 1424 Davenport Rd.,

(križovatka Davenport Rd. a Dufferin St.).

Cena lístku je \$15.00, občerstvenie si môžete zakúpiť.

Účinkovať budú:

**Milan Brunner, Marta Laurincová so zpevákom večer Dominicom Fiorim,
a Collegium Musicum Toronto:**

Pavel Frieder, Jolanta Bienek, Andrej Pevný.

Programom večera vás budú sprevádzať

Věra Kohoutová a Katarina Kozáková

Vás pozýva na popoludnie
venované tvorbe básnika, dramatika a prekladateľa
Milana Richtera za jeho osobnej účasti

MILAN RICHTER - PORTRÉT

6. marca 2011 o 15:30 hodine
Mystery Dinner Theatre
2026 Yonge Street, Toronto

Vstupenky za \$15.00 si môžete kúpiť pred predstavením v pokladni divadla

Podujatie finančne podporil Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB

Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Finacial

Kursovní lístek

100 Kč	5,58 CDN \$
1 CDN \$	17,91 Kč
1 EUR	1,34 CDN \$
1 CND \$	0,75 EURO
1 US \$	0,99 CDN \$
1 CND \$	1,01 US \$

Universal Currency Converter - 4. 2. 2011

1 CDN \$	17,76 Kč
1 EURO	23,97 Kč
1 US \$	17,59 Kč
ČNB - 4. 2. 2011	

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**Chiropraktik
1552 Bloor St. W.Toronto, Ont.
www.drpetermunk.comOrdinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.**Tel.: 416/533-0005****Mind & Body**

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine ClinicSome of the medical services
we provideRegistered Massage Therapy
Craniosacral Therapy
Lymphatic Drainage (CDT)
Lymphoma Treatment
Hot Stone Massage
Low Level Intensity Laser
Naturopathic Medicine
Acupuncture
Chiropractic Treatments
Relationship Issues and Psychotherapy**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)
Tel.: 416/823-1165
E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net**Horký kandidát na Oskara**

Říká se, že návyky se těžko mění; ale názory se mění daleko hůře.

Před časem mi psala kolegyně Lída z Ostravy o svém strýci Fankovi, kterého jsem znal z let sedmdesátých, když jsme jezdili do Prahy na školení. Faneke vypadal jakoby z oka vypadl Johnu Fitzgeraldu Kennedymu, slavnému prezidentovi, a Lída mi pošeptala, že Faneke je teplouš. To bylo v dobách, kdy teploušům se říkalo buzeranti, a patřili kamsi mezi hmyz a čuňata. O nějakých 30 let později od tohoto exotického setkání mi Lída napsala, že Faneke má přes 80 let, je zdravý a žije s tetou Jarkem ve veliké pohodě a porozumění a lásce. Znělo to od ní jako úplné usmíření se situací.

Pramálo jsem měl k tomu co říct - nemaje s homosexualitou žádné zkušenosti. Vyrůstal jsem v časech, kdy se o homosexualitě nemluvalo, buzerant byla nadávka a lesbičky lechtivou záhadou. Před týdnem mi napsal kamarád ze skautů Frigo z Ostravy, že viděl skvostný film zvaný *Děcka jsou v pohodě*, a že se na to musím podívat, protože je to novinka o lesbičkách.Náhodou tentýž den byl film *The Kids Are Alright* nominován na Oscara v desítku nejlepších filmů za rok 2010. Paní Firlová film ihned opatřila a přikázala mi, ať se na to dílo podívám a řeknu jí obsah a pointu. Eva se už léta letoucí, zajisté od roku 2000, na nové filmy zásadně nedívá. Má svou teorii, ovšem vypočítanou půlstoletím koukání na filmy, že devět z deseti filmů jsou blbosti (a že devadesát devět filmů ze sta je kompletně zapomenuto za 10 let). A tak se na novoty nedívá.

Pochopitelně ten namáhavý úkol rozhodnout, který film z deseti je dobrý uložila mně a já ten úkol zvládám s brbláním, že v této rodině musím všechno odříct, a polichocen, že mám filmový vkus.

Film jsem zhlédl v rostoucích rozpacích, proč se na to dívám?, když líbající se a mazlíčí se ženy jsou mi zhola protivné za jakýchkoliv okolností či z jakýchkoliv důvodů; prostě jsem v této záležitosti suchar; chápu však, že homosexualita se stává před mýma očima něčím opačným než kouření. Vyrůstal jsem v časech, kdy kouřil ve filmu kdekdo a cigareta v prstech, ústech či dýmající v popelníku byla účinná rekvizita v šedesátých a sedmdesátých letech, což každý pamětník ví.

Dnes je zapálená cigareta společenský nemrav, přímo ostuda, zatímco homosexualita prošla přesně opačným vývojem než kouření.

Film popisuje manželství dvou (což si dovoluji zdůraznit, že ne tří či pěti) lesbiček, které mají dva dospívající pubertáky zplonené umělým oplozením spermiemi od jednoho dárce spermií. Však děti vyrůstají, jak je jejich hnusným zvykem - kéž by zůstaly malé a hravé na furt! - a sotva dosáhnou legálního věku 18 let začnou pátrání po svém biologickém otci a dárci semene. Toto se odehrává na pozadí komfortní kalifornské domácnosti, kde obě ženy, lesbičky, žijí v usilovné snaze vytvořit ze své abnormální rodiny idyllické zdání normalnosti.

Leč ty zatracené děti, tak sladké jako miminka, dárce semene vypátraly a s ním se spřátelily. Tento film nikomu nedoporučuji, protože mi připadá zcela vadný od počátku do konce a nehodný sledování, neřku-li následování. Tento film je cosi mezi chabou propagandou vykojeného životního stylu a zároveň znormalizováním této vykojenosti lesbické rodiny a tím i modernosti - ve které je cokoliv možné, přípustné a běda, komu se to nelíbí. Režisérkou filmu je Lisa Cholodenko, taktéž vyhlášená kalifornská lesbička.

Nu, po nalezení Paula, dárce semene, a vzniku přátelství jsou lesbičky-matky ve veliké úzkosti - co teď. Jedna souhlasí s návštěvou dárce, druhá není nadšená. A teď to začíná být směšné, přímo patetické. Paul se ukáže správným chlapíkem, přátelským, ba i přitažlivým. Se shovívavým zájmem se dívá na obě lesbičky, které tak nějak v zastoupení oplodnil a potomci se jeví jako správná mládež s budoucností; Paul není ženatý, je podnikatel v organice, má hezký dům.

Dům potřebuje úpravu zahrady a lesbička Jules dělá do zahradnictví a přijme Paulovu nabídku zrychtovat zanedbaný úhor do podoby zahrady. Práce s hlínou začne další den a dle slov babičky 'když srbí - je to horší než podebraná pata' a než je vyrytá první díra, jsou Paul a Jules v posteli v atletickém milostném laškování jako dva lidé různého pohlaví, nejen k sobě eroticky přitahovaní, ale zároveň vyprahlí, Jules určitě.

Druhá lesbička Nicolle, a teď je jasné, že ona je ta opravdová lesbička od nůry,

rychle zavětrí nevěru své manželky Jules, a podle tradičního manželského schématu letí zanášející Jules z manželského lože na divan v obýváku. Nicolle zuří v loži, Jules pláče na divanu. Pubertáči vědomí si neshody mezi svými rodičkami. Závěr filmu já happy-end - Paul zapuzen, lesbičky se drží za ruce a dcera odjíždí na studie a syn to nějakou chvíli ještě vydrží v té vykojené rodině než odjede na studie taky.

Mám ošklivý zvyk ukončit projekci, když mne omrzí, nezajímá či vzpřící se; tento jsem dodával spíše z vytrvalosti než ze zvědavosti, a zajisté se na tento film nepodívám znova ani ho nikomu nedoporučím ke zhlédnutí - protože mne nepoučil ani nepobavil, jen otrávil.

Když jsem Evě o tom zážitku referoval, což ona vyžaduje, vyslovila názor, že je ráda, že se na to nedívá, bez ohledu na to, že mi přikázala, abych ten oscarovský film shlédl a zhodnotil.

Na oko jsem se vzbouřil a Eva mne schladila, že mám za úkol zhlédnout ještě devět kandidátů na oscarovský vavřík, a že to hodnocení očekává brzo, aby byla obeznámena s filmovou kulturou roku 2010 před půlkou února, než přijedou naši mladí z Ottawy pro kocoura Bennyho. Včera nám napsala snacha Amna z Ottawy, že za ten měsíc, co byli s Rostikem v Africe na safari se událo v její rozvětvené rodině několik pozoruhodných událostí: sestra se přestěhovala s manželem z Londýna do Bruselu, bratr bude dělat doktorát na universitě v Torontu a to nejlepší nakonec: bratranec se zasnoubil s Johnem a budou oddáni v půli roku 2012. Nějak mi uklouzlo, že bratranec Jim je zasnouben s mužským Johnem, a Eva doplnila drobtácko kysele na účet Amnina strýce a tety, že odtamtud vytoužená vnoučata nebudou! A mně to došlo, že Amna oznámila, co by mne dříve pohoršilo a co je téměř normální dneska.

„Doufám, že nepůjdeme na tu homosexuální svatbu,“ řekl jsem a paní Eva řekla důrazně: „Když budeme pozváni, tak půjdeme, a ty se budeš chovat jako na svatbě a ne jako v cirkusu; vždyť je to naše rodina.“ Skopil jsem pokorně hlavu, a uvažoval, jaký se na svatbu homosexuálů koupí svatební dar? Ale to fakticky není moje starost a paní Firlová si s tím poradí anebo jí někdo poradí.

Rost'á Firla - Sudbury

 TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL TORONTO • SOKOL GYMNASIAC ASSOCIATION OF TORONTO z pověření Sokolské Župy Kanadské • on authority from Sokol Canada upřímně vás zve na • cordially invites you to	
40. ZIMNÍ HRY SOKOLSKÉ ŽUPY KANADSKÉ 40TH ANNUAL WINTER GAMES OF SOKOL CANADA v sobotu 26. února 2011 Horseshoe Resort, Horseshoe Valley, Barrie, Ontario on Saturday February 26, 2011	
LHŮTA PRO PODÁNÍ PŘIHLÁŠEK Přihlášky musí být podány, spolu s příslušnou platbou za startovné do pátku 18. února 2011 na adresu:	ENTRY DEADLINE Entry forms must be submitted, together with payment of the appropriate entry fee by Friday, February 18, 2011
Sokol Canada, 490 Gladstone Avenue, Toronto, ON M6H 3M3, Hana Jurasek, tel. (905) 836-2541 (hanajurasek@yahoo.ca)	Anra Janous, tel. (905) 884-8829 (vajanus@sympatico.ca)
K přihláškám po uvedené lhůtě musí být navíc připočten administrativní poplatek \$ 5.00.	Late entries will be subject to payment of an additional administration fee of \$ 5.00.
Závodníci v běhu si musí vyzvednout lístky na trať před zahájením závodů na místě označeném "Sokol" v hlavní chůli. Lístky na vleky a startovní čísla pro závody ve sjezdu budou k vyzvednutí tamtéž.	Cross-country competitors must obtain trail tickets prior to the start of competitions at the place marked "Sokol" in the main building. Lift tickets and starting numbers for downhill races are to be picked up there as well.

Tuniský Jan Palach mění běh dějin

Mladý Tunisian Mohamed Bouazizi nemohl najít zaměstnání. Opatřil si stánek a prodával ovoce. Bez povolení. Policie mu to zakázala a jeden z policistů ho údajně udeřil do tváře. Mohamed se začátkem roku 2011 rozhodl zemřít. Jednou z nejobolejších smrtí, smrtí, k níž byli odsuzováni kacíři: upálením. Jako před lety v Praze Jan Palach. Mnozí se domnívají, že jiskra z plamene, který ukončil jeho lidské putování, zapálila pochoděň protestu měnicího tvář arabského světa: Alžír (kde Mohameda následoval ve smrti upálením Mohsen Bouterfit), Egypt, Jemen, Jordán, Sýrie... Hlavně Egypt. Nejlidnatější země arabského světa, s největším počtem nezaměstnaných na světě, země, kde 40 % obyvatelstva přežívá za dva dolary denně, země s prastarou kulturou a pyramidami, které nám dodnes berou dech.

Za co demonstrovají? V arabském světě všeobecně proti násilnému potlačování protestů proti nezaměstnanosti a popření politických svobod. V Egyptě se protest zjednodušil do třech slov (trochu násilně přeložených do češtiny): Mubarak musí jít. Hosni Mubarak je prezidentem této starobylé země už skoro třicet let. Od doby, kdy v USA Ronald Reagan, jeden z nejoblíbenějších amerických prezidentů, sloužil svůj první prezidentský termín. Rozdíl mezi Reaganem a Mubarakem je zdánlivě nevelký: Reagan byl zvolený voliči a po 4 letech se musel o svůj úřad znovu prát a vystavit se kritice spoluobčanů, kteří nevěřili, že kdokoliv má právo být jejich mluvčím bez jejich souhlasu. Mubarak (jako většina jeho kolegů v arabském světě, ale nejen v arabském) naproti tomu je toho názoru (i když říká něco jiného, jako třeba, že on vždycky pečoval a vždycky bude pečovat o chudé), že na volby nevěří a když tak jen takové, které zaručují jeho zvolení (třikrát byl jediným kandidátem, po čtvrté připustil dalšího kandidáta, ale hned po volbách ho dal zavřít). 1. února 2011 Egyptčané protestovali již osmý den. Státisíce v Káhiře, desetitisíce v Alexandrii i jinde (jednou byl počet protestujících uváděn jako 6 milionů, objektivnější pozorovatelé mluví o 2 milionech). Zastoupeny byly všechny vrstvy: chudí z žebračkových čtvrtí, stoupenci Islámského bratrstva (které vzniklo v dvacátých letech minulého století jako hlas odporu proti britskému imperialismu), zamožní občané, podnikatelé, intelektuálové, starší lidé, ale hodně mladých (značná část egyptského obyvatelstva je mladší dvaceti pěti let). Počet mrtvých je udáván něco přes 300. Řada obchodů byla vykradena a demolována; budova Mubarakovy politické strany byla vyrabována a zapálena; byly zničeny nenahraditelné památky, ale některé byly přestěhovány. Pachatelé byli chyceni - civilisty...

Mubarak se chová jako člověk na drogách (ostatně moc je jedna z nejsilnějších drog). Je těžké se jich vzdát. Egyptský prezident není výjimkou: dělá všechno, aby oddálil okamžik, kdy se za ním zavřou dveře prezidentského paláce. Ve své řeči 1. února 2011 slíbil, že v příštích prezidentských volbách (v září) nebude kandidovat (je mu 82 let), ale nezavázal - jak bylo očekáváno - podobným slibem i svého syna (něco jako - podobně jako v Severní Koreji - následníka trůnu). To učinil až o pár dnů později. Slíbil, že bude podporovat změnu ústavy a reformy a přechod k nové vládě - pod svým vedením. Plánuje tedy zůstat až do září, tedy dalších skoro osm měsíců. Většina těch, kteří protestují v ulicích Káhiry a Alexandrie žádají, aby odešel okamžitě. 2. února se do ulic nahrnuli stoupenci Mubaraka, mnozí zaměstnanci jeho režimu, někteří pravděpodobně placení Mubarakovým režimem, vybavení zbraněmi a Molotovovými koktejly a dochází k šarvátkám, do nichž dříve nebo později

pravděpodobně zasáhne armáda. Mubarak mi připadá jako krotitel dravé zvěře, kterou dráždí bičkem v přesvědčení, že ji dokáže zvládnout. Buď si neuvědomuje nebo je mu jedno, že každým svým arogantním činem rozdmýchává nenávist mas proti sobě. Je v tom riziko: tuniský diktátor nakonec musel utíkat, aby si zachránil život.

Spojené státy - a především prezident Barack Obama a jeho ministryně zahraničních věcí, Hillary Clinton - tančí na diplomatickém provaze nepohodlný tanec. President Obama reagoval v televizi na Mubarakův projev krátce po jeho vysílání: s uspokojením přijal Mubarakovo prohlášení, že v příštích prezidentských volbách nebude kandidovat, zdůraznil, že reformy musí začít okamžitě, že USA a Egypt sdílí mnohé hodnoty, ale své dějiny si může psát jen egyptský národ. Jeho řeč, stejně jako projevy jiných představitelů demokratických zemí, byla formulována s ohledem na roli, kterou Mubarak posledních třicet let hrál jako spojenec USA při vytváření podmínek pro mírové začlenění Izraele do arabského prostředí, na nebezpečí opakování iránského vývoje po pádu posledního šáha, na reakci vůdců ostatních arabských zemí, kteří jsou stejně zranitelní jako Mubarak a kterým by se příliš brutální vyhození Mubaraka ze sedla mohlo jevit věrolomností, na miliony barelů nafty, které proudí přes Egypt dálkovým naftovodem nebo jsou odváženy ze Suezu několika tisíci lodí denně...

Nemám ponětí, jak tato záležitost skončí. Doufám, že egyptská armáda, která má úzké styky s americkou armádou, a ročně dostává 1,3 miliardy dolarů od americké vlády, Mubarakovi doporučí, že je čas odejít. Kdyby býval před měsícem v televizi prohlásil, že v příštích volbách nebude kandidovat, mohl odejít se ctí. Za týden už jí mnoho nezbude. Možná vůbec žádná. Na čem záleží, že každý den, o který prodlouží svůj pobyt v prezidentském úřadě, mrzačí životy svých spoluobčanů. Chtěl bych věřit, že zrychlující se tep dějin (revoluce, která vypukla v Tunisu před dvěma či třemi týdny, zdánlivě nikým neorganizovaná, bez řečnických tribun a plamenných hecování mas, s pomocí hlavně sociálních medií přeskakuje z jedné arabské země na druhou s rychlostí ještě včera neuvěřitelnou), které začaly člověkem v jeskyni a prodíraly se peřejemi nenávisti a mocenských choutek jedinců, rodů a kmenů, mordování ve jméno národa, vlasti, naftových polí, či víry v jednoho nebo druhého boha, nás zavede do pokojných vod zítřků, hodných toho, co je v nás nejlepšího. Ale možná, že tohle všechno je jen snění stárnoucího srdce, které se snaží najít smysl v pádění tratičích se dní.

Josef Čermák

Transcom Transport

s radostí oznamuje,
že se spojil s týmem

aby vám sloužil lépe!

Nyní naše služby směřují
nejen do východní Evropy,
ale do celého svět!

Stejní lidé Dana, Jamie, Eva,
Michal a Viktor

spolu s dalšími kolegy
vyhoví vašim požadavkům
a čekají pouze na vaše zavolání.

A ovšem Jerry zůstane konzultantem!

Volejte (905) 362-1111

a chtějte někoho z nás!

17.-23. 4. 2011
17.-23.4.2011

Dopisy

Restauracia CASCADA - 755 Queensway East, Mississauga (Cawra a Queensway)

V SOBOTU 12 MARCA 2011
OD 18.00 HOD.

Menu:

Domacia bazantia polievka so slizikmi, peceny diviak s ryzou a zeleninovou oblohou, zakusok \$25.99
Domacia bazantia polievka so slizikmi, jeleni gulas s knedlou, zakusok \$21.99

V cene je zahrnutý aj poplatok za živú hudbu. Do tance a na posúvanie bude hrať skupina Reflex Janka Fuzeka

Nakoľko restaurácia má omezenú kapacitu treba si miesta zarezerovať čo najskôr. Seky na plynú hodnotu jedla a presný výber čo chcete konzumovať, prosím zadajte na adresu: Jan Kosiba 5810 Sidmouth street Mississauga On L5V 2K3 Prípadne objednať na telefónnom čísle 905 812 5503

V prípade záujmu o cestvie maso z diviny treba urobiť objednávku najneskor týždeň pred akciou.

***DOŠLO BEZ INTERPUNKCE**

Vážený pane redaktore,

jak jste si možná všiml, v posledním čísle Satellitu byly uveřejněny dva citáty z řeči prezidenta Obamy 12. ledna v Tucsonu, které jsem Vám poslal já. Ten druhý citát (*na čem záleží v prchavé vteřině života na této zemi... je jak hluboce jsme milovali...*). Připomnělo mi to bibli a na závěr jsem všedními slovy (*kdybychom měli všecko a lásku neměli, nic bychom neměli*) parafrázoval onu slavnou biblickou pasáž o lásce. Zapomněl jsem - dlouhí se stíny našich stárnoucích dní prohlubují a rozšiřují rybníčky zapominání - že vy jste studoval teologii a často kázal. A tak jste moji nevalnou parafrázi nahradil nádhernou a věčně svěží biblickou pasáží, začínající: *Bych jazyky lidskými mluvil i andělskými, a lásky kdybych neměl...* a tím můj příspěvek výrazně obohatil. Jenomže způsobem, který v právní teorii je klasifikován jako *nespravedlivé obohacení* a kdybych mlčel, vychloubal bych se cizím peřím. Děkuji za pomoc a prosím o uveřejnění tohoto dopisu.

S pozdravem

Josef Čermák

***—

Jen bych dodal, že jsem nekázal často, ale pouze několikrát jako student bohosloví před čtyřiceti lety, a v poslední době tak třikrát, čtyřikrát za rok v Československém baptistickém kostele a šlo mi spíš o to, aby citát byl přesný.

Aleš Březina

***—

Dear Mrs. Kubalek,

I am sorry. Very sorry. For the loss you and your daughter have suffered. I know the pain you suffer, it must be similar to the pain I suffered when my wife passed away. I also feel sorry for the loss the world music has suffered. We have lost a great pianist. I have also lost a friend. I never told Tonda, perhaps I should have, that I would have liked him even if he could not tell the piano from an elephant. He was great. I carry with me not only memories of his many concerts, but also memories of the times we spend together after the concerts. I am sorry for you, for your daughterbut also for myself.

It does not happen to me often, except perhaps when I lost my parents and, of course, when I lost my wife. I also do like to remember the time when we, my late wife and myself, stayed in your home, actually the home of your parents, in Toronto. It was not too far from a large lake, Lake Ontario perhaps.

Tonda made ŠPANĚLSKÉ PTÁČKY - SPANISH BIRDS, actually some meat rolls that were excellent. Since that timeany time I am served this Czech specialty, I always feel sorry, that it's not prepared by Tonda. I also like to think of our walk. Tonda was wearing white shorts, nothing else, as he was pushing baby carriage. Your daughter was probably just a few months old. It was only a couple of years ago at the Czech consulate in Montreal that I saw your daughter again. But only a video of her. It was her violin recital. She was quite a grown up. And very good, in my judgment.

But I could understand, sort of, why Tonda felt that she should play only one instrument and that it should be the piano. ... How is she doing? I was in e-mail contact with Tonda in the past few years. So he did write me about his health problems. I hope that you will come to Montreal soon.

Vlasta Vrána

Český ACAT informuje - leden 2011

Vážení členové a příznivci hnutí ACAT, další dopis, který Vám nabízíme k podpisování a jako námět pro přimluvné modlitby, je adresován prezidentu Pákistánu. Byl převzat z zpráv Amnesty international (www.amnesty.cz). 45letá matka pěti dětí Aasia Bibi byla 8. listopadu na základě paragrafů 295B a 295C pákistánského trestního zákona odsouzena k trestu smrti za urážku proroka Mohameda. Soud se konal ve městě Nankana, přibližně 75 km západně od města Lahore v provincii Paňdžáb. Aasia Bibi, obywatelka obce Ittanwali, byla zatčena v červnu roku 2009. Pracovala jako zemědělská dělnice a jedna starší žena ji požádala, aby došla pro pitnou vodu. Několik dalších zemědělských pracovníků prý odmítlo tuto vodu pít, protože podle nich by bylo svatokrádežné a „nečisté“ přijmout vodu od Aasie Bibi, jelikož není muslimka. Aasii Bibi to urazilo a údajně řekla: „Copak nejsme lidé?“, což mezi nimi vyvolalo hádku. Muslimské ženy si pak zřejmě postěžovaly místnímu duchovnímu Qarimu Salimovi, že Aasia Bibi činila opovrhlivé poznámky o proroku Mohamedovi. Klerik pak informoval místní policii, která ji zatkla a obvinila z urážky proroka Mohameda. Aasia Bibi toto obvinění popírá a její manžel, Ashiq Masih, tvrdí, že rozsudek se opírá o „krivě obvinění“. Soudec Naveed Iqbal však „naprosto vyloučil“ možnost, že by mohlo jít o falešné obvinění, a řekl, že v případě nebyly „žádné polehčující okolnosti“. Aasia Bibi se nyní proti rozsudku odvolala k Nejvyššímu soudu v Lahore. Vězněna v izolaci je již od června 2009 a tvrdí, že se nemohla setkávat s obhájcem.

Obsah dopisu v češtině: Vážený pane prezidente, pákistánská křesťanka Aasia Bibi byla na základě místních zákonných ustanovení o rouhačství odsouzena k trestu smrti. Vyzýváme pákistánské činitele, aby její rozsudek smrti změnili. Vyzýváme k neprodlenému propuštění paní Aasie Bibi, pokud nebude obviněna z mezinárodně uznávaného trestného činu a souzena v souladu s postupy a na základě zákonů, které by splňovaly mezinárodní požadavky v oblasti lidských práv. Žádáme úřady, aby bezodkladně přijaly opatření k zajištění jejího bezpečí. Naléhavě žádáme vládu, aby upravila či zrušila zákony, zejména paragraf 295C pákistánského trestního zákona, které ukládají trest smrti pro každého, kdo je uznán vinným z rouhání.

Dopis je velmi zdvořilý. A už odešlete své podpisy přímo do Pákistánu, nebo na mou adresu, za český ACAT Vám děkuji.

S pozdravem

Monika Žárská

ACAT, Pohořelec 26, 118 00 Praha 1, tel: 220 515 407,

mail: acatpraha@seznam.cz

www.acat.ecn.cz a <http://benesov.evangelnet.cz>

A Beautiful Place to Fly

EDENVALE
Aerodrome

5195 Hwy 26 East
Stayner, ON
L0M 1S0

Helicopter Tours Coming Soon...

For more information contact us at
(705) 428-3112 or info@edenflight.com

Flight Tours, Flying School, Plane & Hangar
Rentals, Restaurant on Site and Much More...

Tři (vlastně) čtyři stateční:

Josef Hynek, Josef Svatoň, (František Tesař) Karel Wolf

Nikdy jsem si nebyl jist, do jaké míry jsem pánem svého života a v jakém rozsahu je můj život prostě výslednicí sil většinou mimo moji kontrolu (volba rodičů, vzhled, schopnosti, zdraví). Ačkoliv všechno, co děláme, je ovlivněno okolnostmi mimo nás, jsou rozhodnutí, která jsou výrazně projevem našeho nejbyťostnějšího já. Na příklad přihlásit se do armády na počátku nebo uprostřed války. Známe v našem zužujícím se okruhu už jenom několik mužů, kteří takové rozhodnutí udělali. Třem z nich, Josefu Hynkovi, Josefu Svatoňovi a Karlu Wolfovi, bylo začátkem ledna předáno generálním konzulem ČR v Torontu, Richardem Krpačem, vyznamenání, Záslužný kříž ministra obrany ČR III. stupně. Předpokládám, že Františku Tesařovi toto vyznamenání bylo uděleno již dříve - jestliže ne, doufám, že se tak stane. Rozhodně si je zasloužil.

Kdo měl příležitost se s nimi setkat, ví, jak nádherní lidé jsou tato hrstka posledních mohykánů. Uvedu je v pořadí, v jakém jim bylo vyznamenání předáno (a Františka Tesaře, kterému při této příležitosti uděleno nebylo, si nechám nakonec).

Josef Svatoň se narodil 29. března 1914 ve Veselíčku; absolvoval reálku v Novém Městě n. M. Začátkem roku 1934 dobrovolně nastoupil vojenskou službu, vystudoval Vojenskou akademii v Hranicích a v hodnosti poručíka byl v roce 1937 přidělen ke 12. p. pluku M. R. Štefánika v Komárně. Začátkem roku 1938 byl odeslán do opevnění v jihozápadních Čechách, po demobilizaci se vrátil k svému pluku t. č. v Banské Bystrici a po obsazení německou armádou byl v březnu 1938 propuštěn z vojenské služby. Téhož roku odešel za hranice a vstoupil do nově se tvořící čs. armády ve Francii, s jejímž zbytkem byl evakuován do Anglie. V posledních dvou letech války se jako velitel roty zúčastnil bojů u Dunkerque. V květnu 1945 se vrátil do vlasti se svojí ženou Elsie, Angličankou, s kterou se poznal, když sloužila v námořní službě pro ženy. V roce 1949 komunistický režim dovolil Elsi návštěvu rodičů v Anglii, kam se také

podarilo poslat dcerku Aničku. Josef Svatoň brzy nato sám překročil hranice a dostal se do Anglie. V roce 1956 se celá rodina přestěhovala do Kanady, kde na Josefa Svatoň čekalo v Ontariu zaměstnání na farmě. Za čas si koupili vlastní farmu a Josef Svatoň dostal práci v letecké společnosti *de Havilland*. Po propuštění v roce 1959 byl přijat jako statistik na výzkumné stanici ministerstva státních lesů a statků. Podporoval Národní radu žen v USA, Křesťanskou akademii v Římě a dosud je členem Československé obce legionářské v Anglii. V devadesátých letech byl povýšen na plukovníka. Na otázku čemu přičítají, že po sedmdesáti letech manželství mají tak krásný vztah, odpověděla paní Svatoňová: "Slíbili jsme to nejen sobě, ale i Bohu." V jednom okamžiku se Josef Svatoň rozplakal: když vzpomínal, jak viděl po okupaci německé jednotky vyvážet československé zbraně do Německa. Na ten okamžik nezapomenu. Už proto ne, že mi připomněl, jak jsem řval bezmocným vztekem, když jsem se 15. března 1939 díval na nacistickou armádu, která pochodovala hlavní ulicí starobylého města Slaného...

Josef Hynek se narodil 12. dubna 1915 na české Volyni; od roku 1925 žil s rodinou na Slovensku, kde zůstal i po jejím odjezdu do Kanady v roce 1937. V tom roce maturoval na bratislavském gymnaziu a v ČSR zůstal, aby pomohl bránit svou vlast. Začal u protileteckých kanonýrů v Praze, následoval Josefův, Užhorod a Olomouc. Koncem ledna 1939 emigroval do Kanady, kde se oženil. V roce 1941 se hlásil do čs. armády v Anglii, ale protože ženaté s dětmi z Kanady do Anglie neposílali, sloužil jako instruktor ve výcvikových střediscích kanadské armády. V roce 1999 byl rozkazem ministra obrany ČR povýšen na plukovníka ve výslužbě.

Po rozdělení Československa požádal o české občanství. Bylo mu sděleno, že na základě předložených dokumentů je nejspíš slovenským občanem.

V pozdějších letech na sebe upozornil svým mistrným popisem čs. legií v první světové válce: "Stojí za zmínku, že československé armády první světové války, složené z Čechů, kteří 300 let byli pod vládou habsburské dynastie rakousko-uherského imperia, a Slováků, kteří po tisíc roků žili pod botou maďarských lordů, byly schopny organizovat - mimo území své země - armádu, která pochodovala přes ruské imperium, plavila se Tichým, Atlantickým a Indickým oceánem, Východočínským a Středozemním mořem, přesunula se přes U.S.A. a Kanadu - výkon, jakým se nemůže pochubit armáda žádného jiného národa."

Nejmłodším z vyznamenaných je Karel Wolf, který se narodil v Praze 27. srpna 1920. Měl zajímavý život a dosud je ve výborné kondici.

V dubnu 1939 se přihlásil jako dobrovolník do Československé armády ve Francii, kde byla schválena francouzskou vládou po vypuknutí války. V červnu 1940 byla evakuována do Anglie, kde Karel Wolf (nyní plukovník ve výslužbě) byl nějaký čas členem ochranky prezidenta Beneše a spolupracovníkem deníku československého vojska *Naše noviny*, který vycházel každý den v týdnu (celkem vyšlo 1747 čísel), a humoristického časopisu "Kaktus", kde byl členem odboru, který naslouchal rozhlasovým vysíláním skoro z poloviny světa. Sloužil u 1. čs.

obrněné armády nejdříve v Anglii, a později ve Francii u Dunkerque. Válku ukončil na Plzeňsku v květnu 1945 a 7. července byl demobilizován.

Po válce dokončil vysokoškolská studia a stal se inženýrem. Začátkem padesátých let se dostal do Anglie a posléze do Kanady, kde se výborně uplatnil. Je nositelem československého válečného kříže a medaile za chrabrost.

Nevyznamenaného (při této příležitosti) Františka Tesaře jsem si nechal nakonec, ačkoliv v této skupině je druhý nejstarší; jen o několik měsíců mladší než Josef Svatoň. Narodil se 2. prosince 1914 v Nedakonicích u Uherského Hradiště, vyučil se v koloniálním obchodu, v roce 1934 nastoupil u Baťů, v roce 1938 byl vyslán do Nigerie (později krásně popsal reakci maminky: "Když jsem jí ukázal na mapě Afriku a potom Nigerii, zalomila rukama a hned se křičovala" - jak neuvěřitelně se svět změnil za jeho života...). Ačkoliv toto vyprávění je o vojácích, v životě Františka Tesaře dominoval jeho vztah k Svatavě Kapounové, s níž vyměnil jeden dopis v roce 1939, pak přišla válka a František se přihlásil do československé armády v Anglii. Takhle popisuje svoji vojenskou kariéru, která začala absolvováním parašutistického kurzu: "Šli skákat, napřed několik skoků z balonu a potom na letadla. Vše dobře dopadlo, ani jeden zraněný, jen jeden ztratil hodinky, ale ty jsme pak také našli. Po vylodění armád nás přestěhovali

do Francie, kde jsme drželi v šachu Němce v obsazeném Dunkerque". Dostal několik medailí, včetně Pamětní medaile udělené městem Dunkerque, Československé medaile za zásluhy II. stupně v uznání vynikajících činů mimo boj (udělovací listinu podepsal tehdejší prezident ČSR Ludvík Svoboda), Pamětní medaili k 55. výročí konce II. světové války (udělovací dokument podepsal tehdejší ministerský předseda Miloš Zeman). O svých vyznamenaních František Tesař říká: "Mám jich asi šest, ale to nejsou žádné velké medaile, jako Válečný kříž apod."

Myslím si, že František Tesař za nejhrdinější čin svého života považuje dopis, který v červnu 1947 poslal rodičům Svatavy: *Předně bych Vás chtěl poprosit o prominutí, že Vám píši, aniž mne znáte. Jistě je Vám však známo od Svatavy, že pojedete za mnou do Afriky, aby se stala mojí ženou. Jelikož mi není možno požádat o ruku Vaší slečny Svatavy osobně, dovoluji si Vás požádat touto nezvyklou cestou a sice dopisem. Jistě je pro Vás velmi těžká věc dát dceru někomu, koho neznáte a kterého nezná osobně ani Vaše dcera. Přesto Svataviny rodiče svolení dali, Svatava jela do Nigerie (kde se musili rychle vzít, aby Svatavu nevyprávěli ze země, a František a Svatava spolu žili v šťastném manželství až do její smrti před několika málo lety...*

Josef Čermák

***—

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.2.satellite1-416.com

www.2.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

NHL

Nejnovější rozhovory s českými a slovenskými hráči v NHL

www.nhl.zpravy.ca

www.nhl.satellite1-416.com

www.zpravy.org/nhl

Česká a slovenská televize na internetu!

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Doleva či doprava - vědět není otrava!

Tuhle mne jeden kamarád nabádal, abych přestal užívat rozvrstvení politického smýšlení na levicové a pravicové, že tím matu pojmy. Zbláznil ses, vzrušil jsem se, to je podobné jako bys mne žádal přestat užívat slova zima a teplo, hlad a sytost, pohoda a nepohoda; jsou to nejjednodušší a binární charakteristiky světa kolem nás. Zdálo se, že jsem se špatně vyjádřil, a tak jsem to přeformuloval, že levicové smýšlení vcelku znamená, že někdo jiný vyřeší problémy za nás, nejčastěji vláda, zatímco pravicové smýšlení spočívá v tom, že člověk je dospělý a zodpovědný za své problémy a tyto řeší sám a po svém.

„Mohli bys být konkrétní, když jsem z těch teorií levice a pravice už znavený?“ „Snadno,“ řekl jsem, „protože sociální vlády, a neříkám levicové, jak se patří, přebraly na bedra státu sociální opatření, která přivedou tyto vlády k bankrotu než budeme mít 80 let.“

Oba jsem šedesátníci a můj partner se zachvěl viditelnou obavou.

„Když stát převezme zdravotnictví do svých byrokratických tlapiček, je kalamita z důvodů stárnoucí populace nabíledni, a kdo to nevidí bude velice překvapen, a to velice brzy. Vždyť už je to tady, kdy v kanadském státním zdravotnictví je na každého lékaře a každou ošetřovatelku

dohlížející úředník. S penzí je to neméně kalamitní, protože stárnoucí populace požaduje, co si u státu předplatila za svůj pracovní život, ale státní byrokracie ty peníze utratila za jiné vymoženosti sociální péče. Tím, že stát převzal do svých rukou zdravotní pojištění a penzijní pojištění, vytvořil nezládnutelný monopol, který bobtná bez ohledu na služby a platby, které má výhledově poskytovat svým plátcům.“

„Ty si opravdu myslíš, že tyto dva hlavní programy, zdravotnictví a penze, stát nezvládne?“

„Nemůže zvládnout, protože zákony narůstají s byrokracií, a to narůstání, které

nená nic co dělat s racionalizací či inovací, dokonale popsal profesor Parkinson blahé paměti před padesáti lety.“

„Co se tedy stane s kanadským státním zdravotnictvím?“ provokoval mne dál můj kumpán.

„Snadná odpověď,“ řekl jsem, „bud' začneme strkat všimné do kapsy zdravotnímu personálu, abychom se dostali do popředí ve frontě na různé lékařské zákroky, což se už děje, ale málo se o tom píše, anebo se začne připlácet ke státnímu pojištění nějaký manipulační či preferenční příplatek, který jsme zaplatili před měsícem, \$140, za jakousi iluzi, že budeme ošetřeni dříve než ti, co příplatek nezaplatili.“

Můj partner se viditelně vzrušil představou, jak vsouvá obálku do kapsy lékaře.

„A co ty penze?“

„To si spočítej sám, když tento rok jde do důchodu každou minutu jeden důchodce, to je přes půl milionu lidí za rok a maturovalo necelých 300.000, kteří jdou pracovat.“

Můj partner zatnul zuby a optal se, co v takové situaci bude dělat levičák?

„Bude kvílet, že nedostal, co si vysloužil a půjde dělat hluk do ulic, pokud mu nohy slouží...“

„A pravičák?“

„Ten zatne zuby, sníží svůj životní standard a začne přibírat ze svých úspor, které si už našetřil.“

Chtěl jsem ještě promluvit o utopické valorizaci důchodu, ale můj partner znechuceně odešel.

Rost'a Firla - Sudbury

***—

Milý Rostó,

úvahy o tom, jak bude společnost vypadat, až bude za dvacet let více důchodců než maturantů, mně připomínají starý vtíp, jak jedou dva ve vlaku. Jeden říká: „Mohli byste to okno zavřít, venku je zima!“ A druhý mu odpoví: „A to si myslíte, že když to okno zavřu, že bude venku tepleji?!“

Důchodovou reformou se toho mnoho nezmění. Tím, že budeme nutit pracovat lidi, kteří na práci nestačí, si mnoho nepomůžeme. A kde je řečeno, že by si starší lidé nemohli odpočinout, zatímco mladí absolventi škol by mohli začít okamžitě pracovat. Na obou stranách by ubýlo stresu. Pokud klesne nezaměstnanost mladých lidí, je to jen pozitivní jev. Navíc, na pojištění mohou přispívat v budoucnu nejen maturanti, ale mohou to být i imigranti. Každopádně „pravicové“ vlády dělají pro obě tyto skupiny, jak pro absolventy škol, tak pro přistěhovalce, neuvěřitelně málo, ačkoliv tato země z toho v minulosti prosperovala.

Proto bych skutečně uvítal užívat pojmy levice a pravice co nejméně. Je známo, že liberální vláda, čili vláda z tvého pohledu levicová, otočila rozpočtový schodek v zisk, zatímco konzervativní vláda to vrátila zpět do červených čísel. Rovněž ve Spojených státech dokazovala v tomhle ohledu nejlepší výsledky v poslední době demokratická Clintonova vláda, nikoliv vlády Ronalda Reagana či Bushe staršího nebo mladšího. Obamovu vládu nechávám stranou, ještě není u konce, abychom to posoudili.

Nemyslím si, že hlavním problémem je, když se stát postará o sociálně slabé jedince. Velice často také nezáleží ani na tom, jestli se jedná o státní nebo soukromou společnost. Například ČSA fungovaly mnohem lépe jako státní společnost než Tvrdíkova akciovka.

Spíše záleží na tom, jestli se jedná o velký mamutí byznys anebo o malé podnikání. Komunisté sázeli na centralizaci, konzervativní Harrisova vláda tomu říkala amalgamace.

Take an Austrian vacation on your way to Czech Republic.

Fly Austrian via Vienna, Europe's fastest transfer airport with excellent connections to Prague from our Toronto gateway. Your Austrian vacation begins onboard with excellent food, wine, coffee and service.

Austrian
We fly for our smiles

VIE Vienna International Airport
Open For New Horizons

For information about our attractive fares or to make a reservation call your travel agent. Austrian Airlines at 800-843-0002 or visit www.austrian.com. Earn miles with Miles & More and Aeroplan.

www.austrian.com

Výsledek je stejný: věci fungují mnohem hůře. Velké soukromé společnosti se blíží svou strukturou státním podnikům. Nikdo nemá za nic zodpovědnost a nejhůře vše funguje, když je stát propojen se soukromou firmou, pokud ta získala výlučné postavení, či monopol, na určité služby. Byla to právě konzervativní vláda, která zachraňovala zde v Kanadě bankrotující GM v Oshawě a dávala jim nesmyslné dotace. Přes veškerou pravicovou hlučnost jsou platy politiků, členů parlamentu a senátu neúměrné bez ohledu na to, kterou stranu zastupují. Manažéři firem se státními zakázkami si pak rozdělují tučné odměny.

Vyspělost společnosti je v tom, že se postará o slabé jedince a nesmíme si plést vyspělost s hrabivostí. Roste majetek bohatých, mizí střední

vrstva a narůstá chudina. Tím, že důchodci musí makat do posledního okamžiku než zaklepou bačkorami se žádná společnost nestala vyspělejší.

Ohledně zdravotnictví v ČR mne zaujal právě článek dr. Hnízdila, který zdůrazňuje důležitost malých nemocnic. Pokud se ze zdravotnictví udělá výdělečný podnik, pak je to tragédie, a pokud to bude prodělečné, tak do toho žádný podnikatel nepůjde. A současnou špatnou ztrátovou situaci v českém zdravotnictví a výbornou situaci zdravotních pojišťoven připisují právě špatnému nastavení tamního systému lékařské péče.

Tím nechci tvrdit, že tady je situace ideální.

S pozdravem

Aleš Březina

Nadměrná lékařská péče škodí zdraví

Autor: Jan Hnízdil

O odchodech lékařů, krizi zdravotnictví a medicíny.

Rozhovor pro časopis *Pečuj doma*.

Už několik měsíců na nás, potenciální pacienti, doslova útočí zprávy o tom, kolik lékařů hodlá odejít za lepšími ekonomickými podmínkami do zahraničí. Je oprávněná úzkost občana, že se v Česku zhorší zdravotnická péče?

Zdravotnictví je náročná profese. Srovnání platů soudců a lékařů bije do očí. Vůbec se nedivím, že jsou kolegové rozloženi. Platy lékařů státních nemocnic jsou skutečně ostudné. Hrozby masového odchodu do zahraničí se ale neobávám. Mohl by totiž padnout mýtus o nepostradatelném a všemocném zdravotnictví. **Mohlo by se ukázat, že spousta lidí lékařskou péči vůbec nepotřebuje. Když v sedmdesátých letech minulého století stávkovali lékaři a sestry v Izraeli, snížila se v „postižených“ oblastech úmrtnost na polovinu. Podobně tomu bylo v hlavním městě Kolumbie Bogotě. Během dvaapadesáti dnů trvajících stávek tam klesla úmrtnost o pětáct procent.** Na druhou stranu pokud větší počet lékařů do ciziny odejde, bude to jen voda na mlýn ministerstva zdravotnictví. Plánuje totiž rušení malých a podporu velký nemocnic. Tím se ale krize jen završí. Nemocniční kolosy totiž svojí velikostí, neosobním prostředím a soustředěním na produkci výkonů ohrožují zdraví pacientů. Nelze je řídit, nelze je kontrolovat, nelze je zaplatit. Skýtají ideální podmínky pro korupci a uspokojování zájmů dravých skupin medicínsko-farmaceutického komplexu. Možná právě proto mají takovou podporu státu.

Jak ale je možné, že profese lékaře je společností tak uznávaná a současně tak špatně honorovaná?

Kdo za to může? Kdo udělal z doktorů mizerně placené otroky? Politici? Pojišťovny? Komora? Ale ne! Otroky jsme ze sebe udělali my sami. Systém založený na nesmyslném hromadění výkonů nám dlouho vyhovoval. Ochotně jsme se smířili s tvrzením, že špinavé peníze neexistují a všechno napraví ruka trhu. Teď doplácíme na shovívavost vůči korupci a plýtvání. Je zbabělé svalovat vinu na jiné nebo hrozit odchodem. Těch pár špičkových lékařů, o které je v zahraničí zájem, tam už dávno pracuje. Většina ostatních by možná brala větší plat, v cizí zemi by se ale dostala do pozice ukrajinského dělníka u nás. Krizi si musíme vyřešit tady. Nebylo nám „nadrobno“. Sami jsme si „nadrobili“ a sami si to i sníme.

Během zmíněné kampaně jsem zahlédl slogan „Náš exodus, váš exitus“. Není tohle už v rozporu s etikou?

Ten slogan jsem viděl. Trochu mi to připomíná: „Uchváti-li Tě, zahyneš!“. Běhá mi z toho mráz po zádech.

Je české zdravotnictví nemocné?

Politici spoustu let mluví o krizi zdravotnictví a potřebě reformy. Zatím se ale žádnému ministrově nepodařilo ji uskutečnit. Zdravotnictví je totiž jen forma, kterou se realizuje medicína. Reformátoři přitom vycházejí z předpokladu, že veškerá

poskytovaná péče je kvalitní, účelná a přesně indikovaná, jenom na ni chybějí peníze. To je zásadní omyl. V krizi je také medicína. Obrovská sousta vyšetření a léků je ordinována úplně zbytečně. Pouhá snaha o změnu formy - „re-formu“ - zdravotnictví, nestačí. Nutná je změna medicínské myšlenky a medicínské praxe.

Čím tedy podle Vás stůně medicína...?

Nemoc má tři hlavní příznaky: atomizace, objektivizace a podcenění významu vztahu lékař - pacient. To všechno okofněné neviditelnou rukou trhu. Začnu atomizací. Lékařská věda oddělila tělesné a duševní pochody, atomizovala člověka na jednotlivé orgány, tkáně a skupiny buněk, aby se sama rozpadla na specialisty dílčích oborů. Díky tomu dosáhla převratných objevů, současně se z ní ale úplně vytratila schopnost posoudit detailní informace v souvislostech životního příběhu konkrétního pacienta, schopnost komplexního psychosomatického přístupu. Naučili jsme se dokonale rozumět chorobám, ale přestali jsme rozumět lidem. Pacient se pro nás stal „žlučnickem, apendixem, infarktem“. On je ale bezradným člověkem v těžké životní situaci. My bychom ji měli pochopit a těžkým obdobím jej provést.

Za druhé objektivizace...

Biologická medicína vychází z předpokladu, že každá zdravotní porucha má nějakou objektivní příčinu, kterou lze pomocí vyšetřovací techniky odhalit a zásahem zvenčí - léky, operací, fyzikálním působením - léčit. V roce 2001 ale zveřejnil časopis *British Medical Journal* závěry studie, během níž vědci zkoumali zdravotnickou dokumentaci 60 tisíc pacientů, vyšetřených ambulantními specialisty v letech 1993 až 2001. Vybrali 361 těch, kteří stáli zdravotnický systém nejvíc peněz. Ve studii se poprvé objevil termín „nevysvětlitelné choroby“. Jde o situaci, kdy se do ordinace dostává člověk s typickým tělesným problémem - bolestí hlavy nebo zad, bušením srdce, svíráním žaludku, únavou, závratěmi, nevolností - a je pro něj opakovaně vyšetřován za použití nejmodernější techniky. U téměř 40 % pacientů se ale nepodařilo objektivně zjistit, co jim vlastně je. Tyto obtíže jsou totiž somatizací neboli ztělesňováním složitých, neřešených životních situací. Člověk je bezradný, žije ve stresu a tělo časem začne problém řešit po svém - nemocí. Pro biologicky vzdělaného lékaře je to hypochondr, simulant nebo případ pro psychiatra. On ale skutečně trpí. Jenom to nemůže objektivně dokázat.

Vztah lékař - pacient?

Moderní medicína se odehrává „mimo“ vztah. V neosobním prostředí velkých nemocnic pacient nezná lékaře a lékař nezná pacienta. Neví nic o jeho povaze, osobnostních zvláštěnostech, způsobu života, starostech a radostech, o tom, jak důležité jsou pro určení správné diagnózy. Netuší, že hlavní roli má v medicíně vztah vzájemné důvěry. V rozpacích a nejistotě pacienta odesílá na různá vyšetření „k vyloučení“ objektivní příčiny a ordinuje zbytečné léky. Ne proto, že by to stav pacienta vyžadoval, ale proto, že jeho stonání nerozumí a chce být za všech okolností „krytý“.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 10

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

**Howard Park Institute
Window Gallery
2088 Dundas St. West, Toronto
do 28.února 2011**

Malířka s obrazem

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Pantéři se zimy nezalekli

Toronto-Florida 4:3 (2:1, 1:1, 0:1 - 2:1)

Přestože venku hrozila zimní bouře, v Air Canada Centre se hrálo, jako kdyby se nechumelilo. Pouze zápas St. Louis-Colorado byl kvůli počasí odložen. Během utkání Toronto třikrát vedlo, Florida třikrát vyrovnala. Přestože Florida zvítězila v poměru střel 33:25, v prodloužení to bylo 3:0 pro Toronto, ale rozhodly samostatné nájezdy. Při nich se štěstěna přiklonila na stranu Maple Leafs. V utkání nastoupili čtyři Češi: obránce Toronto Tomáš Kaberle, asistoval při třetí brance Grabovského. Za Floridu nastoupili Radek Dvořák, Rostislav Olesz a Michal Frolík, kterému byla původně připsána asistence při druhé brance, později mu však byla odebrána ve prospěch Ellerbyho. Přesto jsme se posledně jmenovaného jsme se nejprve zeptali nejen na zápas v Torontu, ale také jak to vypadá s plánovaným odjezdem:

MF: Právě jsme dostali zprávu, že letíme. Jinak bychom museli jet vlakem do Montrealu, celou noc. Takže je to dobrá zpráva pro nás.

ABE: A dnešní utkání?

MF: Celý zápas jsme dotahovali, Toronto vedlo. Nakonec bod je cenný. Dali jsme dva góly při přesilovce, ty se nám v poslední době nedařily. Mohli jsme získat dva body, ale takhle je to spravedlivé. Musíme se teď soustředit na další zápas.

ABE: Jak hodnotíte tuto sezónu?

MF: Již dlouho jsem nedal gól. Trochu se střelecky trápím a nemůže mi to tam spadnout. Nedá se říci, že bych se nedostával do šancí, ale jsem trochu křečovitý při zakončování. Chtělo by to víc klidu. Stále máme naději na postup do play-offs a stále něco doháníme a doufám, že nakonec to přece jen doženeme.

ABE: Nyní byla přestávka kvůli „Zápasu hvězd“, jaký to mělo pro vás význam?

MF: Byli jsme rádi, že jsme si mohli odpočinout. Ty čtyři dny pomůžou. Není to lehké. Měli jsme pouze jeden trénink a hned zápas. Myslím si, že jsme to zvládli docela dobře.

ABE: Jak se vám líbil nový formát „Zápasu hvězd“?

MF: Je to něco nového, ale není to, co se od toho čekalo. Sám jsem ten zápas neviděl, protože jsem nebyl doma.

ABE: Proč nechtal dnes Tomáš Vokoun?

MF: To je záležitost trenérů, zřejmě ho chtěli nechat odpočinout. Do toho skutečně nevidím.

Jiří Tlustý se vrátil do Toronta

Toronto-Carolina 3:0 (0:0, 2:0, 1:0)

Rozhodujícím momentem ve čtvrtém utkání mezi Torontem a Carolinou byla polovina druhé třetiny, kdy hosté hráli téměř dvouminutovou přesilovku pěti proti třem. V té době se vyznamenali dva hráči Tim Brent, který několikrát odvážně padl do tvrdých střel hostujících hráčů a Brankář James Reimer, který se zdá být v současné době skutečně nejlepším ze všech tří torontských brankářů na soupisce a který byl po zápase po zásluze vyhlášen nejlepším hráčem utkání, zatímco Tim Brent byl označen jako druhá hvězda zápasu. Dařilo se i Tomáši Kaberlemu, který asistoval při vedoucí brance Clarka MacArthura, když v 28. minutě propálil dělovkou od modré čáry jinak dobrého Warda v brance Caroliny. Ještě v druhé třetině po sólu zvýšil blafákem Boyce. Třetí branku připojil ve 47. minutě Versteeg. Hostům se nedařilo téměř nic a tak nebyl po utkání spokojen ani bývalý torontský centr, nyní ve službách Hurikánů Jiří Tlustý:

JT: Nebyl to jednoduchý návrat, protože jsme prohráli 0:3 a takto se nedá přistupovat k utkání. Musíme se z dneška poučit a hrát to, co jsme hráli před tím, než byla přestávka v NHL.

ABE: Jak jste spokojen v Carolině?

JT: Líbí se mi tam. Je to tam trochu jiné. Volnější atmosféra. Není takový tlak od diváků a od médií jako zde v Torontu. Hraje se mi tam dobře. Jediným problémem bylo zranění. Myslím, že pokud budu zdravý, tak se budu zlepšovat.

ABE: O jaké zranění se jednalo?

JT: Přetrhl jsem si nějaký vaz v rameni. Vrátil jsem se před přestávkou a hrál jsem čtyři zápasy. Tohle je celkově šesté utkání po zranění.

ABE: Jak to vypadá s fyzickou kondicí po takovém zranění?

JT: Jelikož se jednalo o zranění ramene, tak jsem mohl bruslit, takže jsem si fyzickou udržoval. Mohl jsem dělat všechno ostatní. Tam nebyl problém.

ABE: Je rozdílná vaše úloha v Torontu a v Carolině?

JT: Neliší se mnoho. Je to skoro stejné. Musím hrát nejlépe, jak umím a dávat góly, což se mi v

poslední době moc nedaří.

ABE: Jak se vám líbí v Raleigh?

JT: Je to něco trochu jiného než v Torontu. příjemné a více rodinné. Na Torontu vzpomínám rád. Prožil jsem tu tři roky. Dostal jsem však novou příležitost a musím se přizpůsobit tomu, kde jsem.

ABE: Jaký to byl pocit hrát proti Tomáši Kaberlemu, s kterým jste zde hrál?

JT: Je to hezký pocit hrát proti kamarádovi. Je mi líto, že jsme nevyhráli. Minule jsme se pošťuchovali, protože jsme vyhráli my, Včera mi psal Tomáš, že dnes vyhraje Toronto. A měl pravdu, nezískali jsme dva body, což je škoda.

ABE: Jaká je šance na postup do play-offs?

JT: Máme velkou šanci, protože jsme devátí máme o dva zápasy méně a ztrácíme pouze bod. Čeká nás velký zápas právě proti osmé Atlantě a uvidíme, jak to dopadne.

ABE: Myslíte, že nastoupí Ondřej Pavelec?

JT: Doufám, že nastoupí a doufám, že mu dám gól...

Ondřej Pavelec: Chybami se člověk nemusí vždy učit

Toronto-Atlanta 5:4 (0:2, 3:1, 2:1)

Torontský trenér Wilson po výpravě v Buffalu a po špatném začátku v pondělí proti Atlantě zamíchal sestavou. Phil Kessela, který se trápí, postavil až do třetí útočné řady a podařilo se mu zvrátit nepříznivý vývoj utkání. Tomáš Kaberle si při tom připsal 31. a 32. asistenci v této sezóně, což je jen o osm bodů méně než všichni ostatní obránci Maple Leafs dohromady. Zřejmě rozhodujícím momentem byla 55. minuta, kdy obránce Atlanty Byfuglien naslepo nahrával před vlastní brankou a tato nahrávka dozadu šla přímo na hokejku Kulemina, který okamžitě poslal puk za záda překvapeného brankáře Ondřeje Pavelce. Ondřej Pavelec však vehementně popírá, že by tento moment rozhodl o výsledku utkání.

OP: Celý zápas není o jedné chybě. To se stane. Od toho tam je brankář, aby to napravil. Nejedná se o jednu chybu, ale o x chyb během jednoho střídání. To je ten problém. Můžeme si pak říkat, co chceme v kabině. O přestávce po první třetině jsme si naordinovali, že budeme hrát chytře a na začátku druhé třetiny máme během čtyř vteřin na trestné lavici dva hráče a hrajeme v oslabení tři na pět. To se těžko brání a tým jako Toronto to dokáže potrestat. A o to je to horší, že si takto prohráváme zápasy sami.

ABE: Jak těžké je zkoncentrovat se v zápase, kde se dělá tolik chyb?

OP: Hokej je hra chyb. A ty chyby se dělají v každém zápase. Jde o to, aby jich bylo co nejméně a donutit soupeře, aby je naopak dělal. Bohužel nám se to nedaří a ty chyby děláme my a proto prohráváme.

ABE: Je těžké pro brankáře zkoncentrovat se?

OP: Každý zápas má vždy jiný průběh. Snažím se soustředit na svůj výkon a nekoukat kolem sebe a tak pomoci týmu, jak jen mohu, ale v poslední době se to moc nedaří.

ABE: V závěrečné třetině to vypadalo jako, že vám docházely síly...

OP: To je přesně ono ztratíme koncentraci. Hokej se hraje šedesát minut a my jsme schopni vydržet pouze dvě třetiny. V závěru chybujeme a prohráváme. To se nestalo pouze dneska a bohužel v poslední době se to stává příliš často.

ABE: Jaké jsou šance na play-offs?

OP: Ty šance zde pořád jsou. Stále bojujeme o osmé místo. Hraje se až do konce, ale pokud budeme hrát, tak jak hrajeme teď, tak to nevidím moc růžově.

Aleš Březina

BRANKÁŘ ONDŘEJ PAVELEC

Dvě hospody na jednom rohu naproti AGO

(Dundas a McCaul)

v místě, kde je piva jako šafránu!

Na pípě jsou desítky evropských piv a mezi nimi Pilsner Urquell a Czechvar!

K tomu jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin & Redemption

136 McCaul ST.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

We ship cars
Worldwide.
We also do
Direct Consolidation
to Prague.
More importantly,
We will look after you.

We have garnered and nurtured a solid reputation for confidentiality, reliability, competitive rates and customer service.

Take the worry out of shipping and get in touch with us today - We'll always be there for you.

In Toronto call: 905.265.0882
www.awfforwarding.com

